

[Lilli Gyldenkilde]

rede her kan give os svar på, om der nu er noget rigtigt i det, hvilket jeg tror der er. Jeg tillader mig at citere fra Information den 8.-9. oktober fra en kronik af hr. Lauge Kal-lestrup:

»Dankortets indførelse vil bl.a. betyde, at forbrugerne, pengeinstitutterne og forretningsdrivende ikke behøver så store kontantbeholdninger som hidtil.«

Her kommer jeg med den indskudte bemærkning, at det er noget, vi har drøftet før, det er noget, vi formodentlig alle er enige om. Og så citerer jeg videre:

»Dette vil igen bl.a. betyde, at seddelomløbet i samfundet bliver mindre, og det rentefri lån, borgerne giver Nationalbanken ved at holde en kontant kassebeholdning i form af sedler og skillemønt, bliver mindre. Hvor meget, er vanskeligt på forhånd at sige, men det vil formentlig ligge mellem 20 pct. og 50 pct.

Seddel- og møntomløbet udgjorde ultimo 1982 ca. 16 mia kr. Formindskes dette med en 4-8 mia kr., vil det sandsynligvis betyde, at Nationalbankens overskud vil gå ned med ca. 10 pct. af dette beløb eller mellem 400 og 800 mill. kr.; og da Nationalbankens overskud indgår i statskassen, vil det sige, at dette beløb er, hvad skatteborgerne kommer til at give i tilskud til Dankortet.«

Der står flere gode ting i denne artikel, og jeg agter under udvalgsarbejdet at sende den over til ministeren og få kommentarer til den, for dette er ting, vi ikke har taget alvorligt nok i diskussionen. Hvis dette er rigtigt, kan man også vise dem, som påstår, at det hellige og almindelige erhvervsliv, i denne forbindelse bankerne, bare skal have lov til at køre deres systemer, at det får nogle vidtrækkende konsekvenser ud over dem, vi har talt om tidligere.

Det bliver vi altså nødt til at se på sammen i udvalget, og derefter må lovgivningen laves så god som overhovedet muligt. Vi må være opmærksomme på disse ting, for det er meget vidtrækkende konsekvenser, det vil kunne give. Det er der ikke taget højde for i nogen af de forslag, der ligger her, men jeg håber på, at det er noget, vi kan tage ind i debatten, for jeg synes, det er meget vigtigt.

Så skal jeg i øvrigt takke for behandlingen af forslaget fra SF, bortset fra at man ikke vil være med til, at det skal være post- og telegrafvæsenet, der administrerer det. Nogle

er så nøjsomme, at de bare siger: post til tiden, det er udmærket, og det er nok for post- og telegrafvæsenet at tage sig på. Jeg mener, vi må se i øjnene, at der fremover er en mængde ting, der vil gå på en helt anden måde, og derfor var det fornuftigt at lægge dette over til post- og telegrafvæsenet. Uheldigvis kan vi ikke få flertal for det, men kommer tid, kommer råd. Jeg håber, vi kommer langt, og vi er for mig at se kommet et godt stykke efter debatten her i dag.

Industriministeren (Stetter):

Jeg har lyttet til debatten og de mange interessante indlæg med stor opmærksomhed. Det giver mig anledning til en generel kommentar, nemlig den, at det af regeringen fremsatte lovforslag bærer titlen »Forslag til lov om betalingskort m.v.«. Dette forslag omfatter i henhold til folketingets beslutning af 15. marts 1983 alle former for betalingskort. Jeg skal derfor ikke ved denne lejlighed indlade mig på nogen debat om et enkelt af disse kortsystemer, nemlig Dankortet.

Fru Lissa Mathiasen luftede igen sin mistanke om, at jeg skulle have lurepasset i denne sag. Jeg forstod, at fru Lissa Mathiasen mente, at jeg havde søgt at forhale fremsættelsen af lovforslaget. Jeg skal i al venlighed og fredsommelighed igen afvise denne påstand. Jeg har haft lejlighed til at svare på bemærkningerne i folketingets spørgetid, og jeg skal derfor ikke ved denne lejlighed spille tingets tid med at udbyde mit svar.

Fru Lissa Mathiasen sagde, at socialdemokratiet havde nogle ønsker, som man ønskede tilgodeset. Det drejede sig om principper vedrørende frivillighed og overskuelighed og tilsyn, og der var vist også et par principper mere. Jeg forstod, at socialdemokratiet under udvalgsarbejdet ville fremkomme med ændringsforslag, og jeg vil med stor interesse gøre mig bekendt med indholdet af disse ændringsforslag.

Jeg skal til sidst sige, at jeg deler fru Janne Normanns ønske om, at der bliver bred tilslutning til et eventuelt forslag om indførelse af lovgivning på dette område. Det er et felt, vi ikke tidligere har beskæftiget os med, og derfor er der kun det at håbe, at det bliver et bredt flertal i folketinget, som til sin tid bækker et forslag op.